

to nurrisema, sest et nemmad keif roga ei
sanud mitte sedda wisi, kui nemmad sed-
da Egiptussemaal olid õppind sama.
Neile tuli se lihha himmo peale, lihha
tahtsid nemmad rohkeste süa saa; kui ep
olnud sedda ni rohkeste seal, siis hakkasid
need rahwas ja ka Israeli rahwas nutma
ja karjuma; nemmad ütlesid: Kes meile
annab lihha süa? nemmad ütlesid: meie
meles seisab se kalla, mis meie Egiptusse-
maal sõime, ilma weel need kõrwiised ja
need millonid ja need laugud, sibbulad,
ja need küüs, laugud: ei olle meis nüüd
ühtegi neist; ei sa meie silmad muud üh-
tegi näha kui sedda Mahna. Kui Jē-
howa separest jälle wihhaseks sai, hakkas
Moses ta Jummalat rahwa eest palluma,
ja Jummal wöttis ta paltwet ka kuulda,
ja andis rahwale lihha kül süa; ühhe ter-
we ku andis ta neile ni paljo, et lihha ol-
ete nende ninnast wälja tuli, ja rahwas
sest

sest ärratüddisesid. Sest tuul tuli Jum-
mala käest, ja satis neid Selawi-lindo ni
paljo merre poolt ümber leri, et neid olli
maas liggi kaks künart paksutes. Agga
said nemmad nüüd lihha kül süa, siis pid-
did nemmad ka sama tunda, mis se on
sedda wisi nurrisema, ja lihha taplema,
kui nemmad olid teinud. Suur nuhtlus
tuli siis rahwa peale nende, et kui se lih-
ha alles nende hamba al olli purrematta,
jubba siis hakkas Jummal nuhtlus rah-
wa peal käima, et ni mitto ärrasurrid.

Tänneni olid Israeli rahwas, ja se
wooras rahwas, mis teistega Egiptusse-
maalt ärratunud, kül Jummal wasto
nurrisenud, ja omma nuhtlust ka separe-
rast sanud. Nüüd hakkas Mirjam Mo-
sesse õdde ja temma wend Aaron ka nur-
risema, ja ütlemä: Ous Jehowa üksipäi-
nes Mosesse läbbi rägitud? eks ta olle
ka meie läbbi rägitud? Agga Jummal
felle